

Το αφεντικό της Αγίας Έδρας ξιφουλκεί κατά της σύγχρονης σκέψης

Ένα ροτβάιλερ κόντρα στον Διαφωτισμό

ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ Η ΕΜΜΟΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΙΣΚΑΤΑΡΑΤΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΥ ΉΤΑΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΧΟΥΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΣΑΣ. ΑΝΑΛΟΓΟ ΖΟΡΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΤΡΑΒΑΙ ΚΑΙ Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΠΑΠΑΣ, Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ ΙΣΤ΄. ΕΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΛΙΒΕΛΟΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ ΕΞΗΓΕΙ ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΚΑΚΟ

«**Ο** συγγραφέας επέλεξε την ανωνυμία προς τιμήν της παράδοσης των λιβελλών του 17ου αιώνα». Αν εξαίρεσουμε όμως την απόστι φόρου τιμής στους λιβελογράφους που – με κίνδυνο συχνά της ζωής τους – έστρωσαν το χαλί για τον επερχόμενο Διαφωτισμό, τη μαμή κάθε σύγχρονης κατάκτησης και (υπό την σκέπη της ανωνυμίας) υπέκυψαν ενίοτε σε κάθε είδους υπερβολή και διαβολή, ο λιβελλος εναντίον του 82χρονου Πάπα Βενέδικτου ΙΣΤ΄, κατά κόσμον Γιόζεφ Ράτσηγκερ, χαρακτηρίζεται μάλλον από μετριότητα – δεν διατάζει μάλιστα και να τον υπερασπιστεί, όπως στην περίπτωση της κατηγορίας για το ναζιστικό του παρελθόν: «Τίτλοι όπως "The Rottweiler of God" (Το Μαντρόσκυλο του Θεού) της "Daily Telegraph" και "From Hitler Youth to Papa Ratz" (Από τη χιτλερική νεολαία στον παπικό θρόνο) της "Sun" είναι πραγματικά άδικοι αν αναφέρονται στη στρατιωτική θητεία στα στρατεύματα του Ράιχ όπου υπηρέτησε ο μέλλων Βενέδικτος ΙΣΤ΄ 15 μήνες σε ηλικία 16 ετών».

«Το αίτημα της απελευθέρωσης του πολίτη», καταλήγει στον πρόλογό της η Σώτη Τριανταφύλλου, «από την τυραννία της Εκκλησίας – που χρονολογείται από την εποχή της Αναγέννησης – πρέπει σήμερα να θεωρείται ματαιωμένο, προσωρινά τουλάχιστον: της νεοσυντηρητικής «επανάστασης» ηγείται μεταξύ άλλων ένας καινούργιος πάπας, "θωρηκτό" [...]. Αυτό το "θωρηκτό" δεν κατέλαβε τυχαία τον υψηλότερο θρησκευτικό-κοσμικό θώκο τον Απρίλιο του 2005. Στενός συνεργάτης του προκατόχου του Ιωάννη Παύλου Β΄,

Ο ΟΡΘΟΣ ΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΟΓΟΥ

Αυτός ο φιλόσοφος – Πάπας επιχειρεί τη θρασύτερη φιλοσοφική λαθροκλείδα, σημειώνει για τον Βενέδικτο ΙΣΤ΄ ο ανώνυμος λιβελογράφος: «...Υιοθετεί τεχνικές της λογικής επιχειρηματολογίας ως εργαλείο για να πείσει για το παράλογο [...] Στη σκέψη του σημερινού Πάπα, η κριτική στον μαρξισμό ξεπερνά τα όρια και συγκρούεται, επιπλέον, με την κριτική στον φιλελευθερισμό, τον υλισμό, τον σκεπτικισμό, τους οποίους αντιμετωπίζει σχεδόν ως συνώνυμους, με μίαν άνεση που δεν χαρακτηρίζει τον προκατόχό του. Ο λόγος είναι προφανής: στην νεωτερικιστική δομή της σκέψης του Ράτσηγκερ τα πάντα αποτελούν τους άρρωστους καρπούς του Διαφωτισμού, δηλαδή της καινοτομίας, και είναι ισοδύναμα από θεωρητικής αλλά και ηθικής πλευράς». Έτσι τα εγκλήματα του ναζισμού και του σταλινισμού τον 20ό αιώνα δεν είναι «παρεκκλίσεις» από τον Διαφωτισμό, αλλά ακραία και αναπόφευκτη «συνέπεια» του. Σε αυτό τον λογικό κορσέ, προφανή εγκλήματα της Καθολικής Εκκλησίας – όπως οι Σταυροφορίες και η Ιερά Εξέταση – δεν μπορούν παρά να υποβαθμιστούν, αν όχι να καλυφθούν πλήρως από πέπλο σιωπής.

κατά κόσμον Καρόλου Βοϊτίλα (πολωνικής καταγωγής), ο Γιόζεφ Ράτσηγκερ βρισκόταν επί δεκαετίες κάτω από κάθε ανωτέρα θεσμική πέτρα του Βατικανού: πρόεδρος της Επιτροπής για το Δόγμα της Πίστης, της Ποντιφικής Βιβλικής και της Διεθνούς Θεολογικής Επιτροπής, μέλος της Ρωμαιοκатоλικής Συνόδου για τις Ανατολικές Εκκλησίες, σύμβουλος της Ποντιφικής Επιτροπής για τη Λατινική Αμερική... και ουκ έσται τέλος. Ο Ράτσηγκερ συμπλήρωνε, ερμηνεύει, κάπου κάπου και διόρθωνε τον «αλάθρο» Βοϊτίλα, όπως τον Νοέμβριο του 1998, που έσπευσε να διασκεδάσει εντυπώσεις από το θαρραλέο παπικό mea culpa.

Την επομένη της εκλογής του, ο Βραζιλιάνος «θεολόγος της απελευθέρωσης» Λεονάρντο Μποφ (που ο Ράτσηγκερ, είκοσι χρόνια νωρίτερα, είχε καταδικάσει σε έναν χρόνο «σιωπής και πακοφής» για τις αριστέρες στροφές αντιλήψεις του) δήλωσε με νόημα: «Ο Ράτσηγκερ έχει έναν μεγάλο περιορισμό, δεν έχει αμφιβολίες: κι όσοι δεν έχουν αμφιβολίες δεν είναι ανοιχτοί στον διάλογο, ούτε είναι ικανοί να μάθουν από τους άλλους».

Αυτόκλητος δικαστής

Γιατί όμως θα έπρεπε να μας αφορά η «ξεροκεφαλιά» του Πάπα; Μας αφορά – κατά τον ανώνυμο λιβελογράφο – από τη στιγμή που επεμβαίνει ως αυτόκλητος δικαστής τόσο στην εκκλησιαστική όσο και στην κοσμική ζωή: εξοντώνει με διοικητικά μέτρα τους μαρξίζοντες ιερωμένους της Λατινικής Αμερικής, αναθεματίζει τους ομοφυλόφιλους, καταδικάζει τις «παρεμβάσεις» της γενετικής στο σχέδιο της Δημοουργίας – ακόμη και όταν αυτές οι «παρεμβάσεις» σώζουν ζωές ή απαλύνουν τον πόνο – κρύβει την κόπρη του Αυγεία (όπως τα αναρίθμητα σκάνδαλα παιδερασίας) πίσω από τα τείχη του Βατικανού, αρνείται πεισματικά τις καινοτομίες που θα αναβαθμίσουν το σώμα και τον ρόλο των γυναικών – από τη χειρουργία τους ως την αντιούλληψη.

Το χειρότερο; «Επικαλείται τη λογική (κι όχι την πίστη) για να αρνηθεί τη δύναμή της».

Πριν από την ανάρρησή του στην Αγία Έδρα, ο Γιόζεφ Ράτσηγκερ αντίκε στους «θεματοφύλακες» του δόγματος του Βατικανού. Ως Πάπας πλέον εξακολουθεί να εργάζεται ενάντια σε όσους επικειρούν να εισάγουν καινά δαιμόνια στην Καθολική Εκκλησία

Ανωνύμου
ENANTION TOY ΠΑΠΑ
 ΜΤΦ. ΕΑΕΝΗ ΤΟΥΙΑΟΝΗ ΠΡΟΑ. ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗΣ

